

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1872, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående allmänna bevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet till behandling förehaft de från Kamrarna till Utskottet hänvisade motioner, som afse förändring af särskilda bestämmelser rörande allmänna bevillningen samt i sammanhang dermed verkställt granskning af bevillningsstadgan i öfrigt, får Utskottet, jemlikt 40 § Riksdags-ordningen, till Riksdagen afgifva de förslag och framställningar, till hvilka Utskottet i följd häraf funnit anledning, hvarvid den ordning, hvartill bevillningsstadgans uppställning gifver anledning, blifvit följd.

Art. I.**Personlig skyddsafgift.**

§ 1.

Då, jemlikt denna §, personlig skyddsafgift skall erläggas utaf hvar och en i mantalslängd upptagen person, som, enligt gällande författningar, skall utgöra mantalspenningar, men förslag angående mantalspenningarnes borttagande inom Riksdagen blifvit väckt, samt härjemte Kongl. Maj:t i dess nådiga Proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit personliga skyddsafgiftens nedsättande till hälften, skall Utskottet framdeles framlägga förslag till denna paragraf; hvilket Utskottet nu ansett sig

1:o

böra för Riksdagen anmäla.

Art. II.

Uti en inom Första Kammaran väckt motion (N:o 18) har Herr N. S. von Koch framställt förslag angående sådan förändring af bevillningen efter II Artikel, att nu föreskrifven bevillning af fast egendom samt bevillningen för inkomst af kapital eller arbete skulle utbytas mot en för all såväl fast som lös egendom utgående *skydds-* eller *eganderättsafgift* samt *inkomstskatt*, bestående den förra till $\frac{1}{2}$ öre för hvarje fulla 100 R:dr af egendomens uppskattningsvärde och den sednare till 1 procent af all inkomst efter afdrag af ränta på upplånt kapital; med antagande af hvilka skattesiffror motionären beräknat att ungefärligen enahanda belopp omkring 2,000,000 R:dr, som hittills efter II Artikel uttaxerats, skulle erhållas; och har motionären, som i sammanhang härmed yrkat, att, med afseende på de ökade lefnadskostnaderna, det nu bestämda minimum af beskattningsbar inkomst skulle förhöjas från 400 R:dr till 600 R:dr, framlagt förslag till den förändrade lydelse af 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 25 §§ bevillningsstadgan samt af 2, 4, 8 och 21 §§ i instruktionen för taxeringsförrättningarne, som af de ifrågasatta förändringarne skulle påkallas.

Till stöd för sin framställning har motionären åberopat de befogade anmärkningar mot nu gällande föreskrifter, som föranledts ej mindre deraf att fastighetsegare och löntagare icke medgifvas något afdrag från sin inkomst för ränta å skuld, än äfven af de olika bevillningsafgifter, som äro ålagda jordbruks- och andra fastigheter.

Ehuru det onekligen ligger en orättvisa deruti att den af skuld besvärade fastighetsegaren och tjänstemannen äro lika skattepligtiga som den, hvilken icke är behäftad med någon skuld, samt detta missförhållande tvifvelsutan utgör ett stort hinder mot att efter den nuvarande bevillningslagstiftningens grunder uttaga något betydligare skattebelopp eller att i allmänhet anlita denna s. k. direkta beskattning i någon väsendtligare mån för fyllande af statsbehofven, är likväl en förändring i detta hänseende, sådan som den af motionären föreslagna, förknippad med stora svårigheter. Utom den af en inkomstskatt föranledda förhatliga nödvändigheten att intränga i den skattskyldiges affärsställning och enskilda förhållanden samt svårigheten att bland annat härvid kontrollera att en i fastighet befintlig in-teckning verkligen utgör en vid egendomen häftande skuld och icke endast ett i egarens våld förvaradt värdepapper, afsedt att förminska hans skattskyldighet, framstår såsom det väsendtligaste hindret mot en rubbning i den nuvarande bevillnings-

grunden, de olägenheter, hvilka, på sätt Utskottet vid flera af de sist-förflutna riksdagarne visat, i följd af det nära sambandet mellan den allmänna bevillningen och kommunalbeskattningen skulle orsakas i afseende å de kommunala utskyldernas fördelning och bestämmelserna angående den kommunala rösträtten. Sålunda skulle en högst betydlig tillökning i kommunalbeskattningen uppstå för en del kommunalmedlemmar såväl genom medgifvande af afdrag från inkomstbevillningen för den skattskyldiges skuld, som af förhöjande af minimum för beskattningsbar inkomst till 600 R:dr.

Härmed har Utskottet dock icke velat säga, att antagandet af en rättvisare grund för utgörande af bevillningen till staten af de omnämnda olägenheterna i fråga om den kommunala beskattningen bör för all framtid få förhindras, utan blott antyda de omfattande förändringar i bestående förhållanden, som af antagandet utaf en dylik förändrad bevillningsgrund skulle påkallas och i sammanhang dermed måste tillvägabringas, och hvilka skulle göra utarbetandet af förslag till en bevillningsförfattning, byggd på grunder af väsendtligt förändrad beskaffenhet mot de i nu gällande Bevillningsstadga antagna, till ett arbete af så omfattande beskaffenhet, att ett Riksdagens Utskott svårigen skulle finna erforderlig tid att åstadkomma detsamma och att den enda lämpliga utvägen att erhålla ett sådant förslag blefve att till Kongl. Maj:t göra underdånig framställning om utarbetande deraf. Det har ock utgjort föremål för Utskottets öfverläggning, huruvida det vore skäl att för det närvarande och med föranledande af motionen föreslå en sådan underdånig framställning från Riksdagens sida; men då, enligt Utskottets uppfattning, åsigten om lämpligheten af att införa en förmögenhets- och inkomstskatt, på sätt motionären föreslagit, hvarken inom representationen eller hos den allmänna meningen inom landet kan anses hafva vunnit erkännande, och icke heller torde, innan atskilliga förändringar i öfriga skattehänseenden blifvit tillvägabragta, hafva utsigt att göra sig gällande, har Utskottet ansett sådant för det närvarande icke böra ega rum, helst Utskottet inhemtat, att den, med anledning af Riksdagens skrifvelse nästlidet år, angående omarbetning af mantalsskrifnings-förordningen, af Kongl. Maj:t härför nedsatta komité, erhållit uppdrag att, — i syfte att kommunernas fordran att af de personer, hvilka inom dem äro boende, få uppbära skäligen skattebidrag, måtte så vidt möjligt tillgodoses, — afgifva underdåniga förslag till de härför erforderliga förändringar äfven i bevillningsstadgan, kommunalförfattningarne och andra författningar, i följd hvaraf det torde kunna förväntas, att de af

Utskottet här ofvan antyddas svårigheterna för vidtagande af åtskilliga förändringar i bevillningsstadgan sålunda blifva afhjelpa.

Af dessa skäl finner Utskottet sig böra hemställa,

2:o

att Herr von Kochs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

§ 2.

Enligt denna § äro från utgörande af der stadgad bevillning af fast egendom befriade, bland andre, egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden.

Med anledning häraf har inom Andra Kammaren Herr *P. C. Lamberg* (i motion N:o 46) föreslagit att, enär olika åsichter skulle gjort sig gällande i fråga om fastighetsbevillnings påförande för de vid enskilda jernvägarne befintliga stationshus, föreskrift måtte i bevillningsstadgan intagas derom, att befrielse från erläggande af bevillning jemväl för sådana stationshus skall ega rum; och då de ifrågavarande byggnaderna äro för trafiken å jernvägarne oundgängliga samt således skäligen kunna anses utgöra en del af sjelfva jernvägsanläggningen, har Utskottet ansett de skäl, som gälla för befrielse från bevillnings erläggande för jernvägsbyggnaden i öfrigt, ega lika giltighet i afseende å stationshusen, hvarföre Utskottet tillstyrker,

3:o

att, med bifall till motionärens förslag, det här ofvan i § 2 omförmälda undantagsstadgande må erhålla följande lydelse:

Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias jemväl egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, *hvarunder, i fråga om jernvägar, stationshusen jemväl inbegripas.*

§§ 6 och 8.

I § 6 stadgas att för all inkomst, vare sig af kapital eller arbete, erlägges bevillning med 1 procent, beräknad å behållna inkomstbeloppet, och i § 8 att bevillning för kapital och arbete icke eger rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga 400 R:dr samt

att, om de icke öfverstiga 1,800 R:dr, 300 R:dr af inkomsten från kapital eller arbete äro fria från bevillning.

Under anförande att för den löntagare, som icke hade fullt 400 R:dr eller hvars lön icke öfverstege 1,800 R:dr, äfvensom för handverkare eller arbetare med dylika inkomster nämnda undantag syntes vara ganska billiga, men att det vore så mycket obilligare, att kapitalisten skulle åtnjuta dessa afdrag, som denne icke hade någon annan möda för sin inkomst än att emottaga och qvittera räntan, har Herr *Lars Börjesson* inom Andra Kammaren (uti motion N:o 47) föreslagit, att § 8 måtte erhålla den förändring, att för inkomst af kapital icke finge åtnjutas befrielse, så snart denna inkomst uppginge till 100 R:dr och bevillningen därför till 1 R:dr.

Utskottet medgifver väl, att grundtanken i motionärens förslag kan anses riktig och att för inkomst af kapital i allmänhet, såsom af varaktigare beskaffenhet, en högre bevillningsafgift än för inkomst af lön eller arbete kan vara af billighet påkallad, men då i § 6, i fråga om sjelfva beskattningen, kapitalet är likställt med öfriga inkomstkällor, så kan det icke vara skäl att i § 8 i fråga om undantagen härutinnan göra någon skilnad, helst en sådan förändring, såsom rubbade den grund, lika beskattning af all egendom, hvarpå den nuvarande bevillningsstadgan hvilar, skulle vålla en omarbetning af bevillningsstadgan i flera väsentliga delar, något, som hvarken motionären läser åsyftat eller Utskottet ansett nu böra ega rum; och Utskottet hemställer fördenskull,

4:o

att Herr *Lars Börjessons* motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

I afseende å förevarande 8 § har jemväl Herr *J. E. Johansson* uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 177, föreslagit den förändring, att det stadgade minimum för beskattningsbar inkomst måtte från 400 R:dr nedsättas till 350 R:dr.

Såsom skäl för detta förslag har motionären anført: att svårighet vid tillämpningen af ifrågavarande § skulle uppstått derigenom att de, som hafva inkomst af kapital eller arbete, icke kunde taxeras för mindre belopp än 400 R:dr, efter hvilket belopp bevillning vanligen åsattes, oaktadt inkomsterna icke fullt uppginge dertill, enär det nemligen ansetts, att handverkare m. fl. böra under den tid de ega helsa, förmåga och arbetsförtjenst bidraga något såväl till statens som isynnerhet till kommunens gemensamma behof, emedan de, sedan arbetskrafterna aftagit eller sjukdomsfall inträffat, för sig och sin familj måste anlita kommunen om

nödiga bidrag dertill; att statens finansiella ställning nu lemnade tillfälle till skattenedsättningar; samt att genom den föreslagna nedsättningen i minimum för beskattningsbar inkomst från 400 R:dr till 350 R:dr, med bibehållande af 300 R:drs afdrag för lefnadskostnaden, bevillning kunde åsättas med 50 öre för sådane personer, som icke kunna anses hafva fullt 400 R:drs inkomst, men det oaktadt blifva taxerade till detta belopp, hvarigenom dessas utskylder kunde nedsättas till hälften såväl till staten som kommunen och en rättvisare taxering blifva möjlig.

Då den olägenhet, motionären velat med sitt förslag förebygga, såsom han själf angifver, beror, icke på någon tvetydighet eller brist i det ifrågavarande lagstadgandet, utan endast på ett felaktigt och mot stadgandet fullkomligt stridande förfarande vid tillämpningen af det samma, hvilket icke kan genom en lagförändring förebyggas; och då vidare den för de oundgängligaste lefnadsbehofven från skatt befriade inkomst, långt ifrån att vara för högt tilltagen, numera torde få anses väl lågt beräknad, måste Utskottet för sin del ogilla ett ändringsförslag, som afser att ytterligare nedsätta det nu föreskrifna minimum af beskattningsbar inkomst, och hvarigenom beskattning skulle påläggas en mängd samhällsmedlemmar, som nu äro derifrån befriade, och som icke kunna anses ega någon skatteförmåga, såsom statkarlar och backstugusittare m. fl., hvars årsaflöning med numera uppdrifna arbetslöner och höjda priser på lefnadsförnödenheter i många fall torde uppgå till 350 R:dr.

På dessa skäl föreslår Utskottet,

5:o

att Herr J. E. Johanssons förevarande motion må af Riksdagen lemnas utan afseende.

§§ 9 och 27.

§ 9 mom. 1 och 2 hafva nu följande lydelse:

»Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres:
bankbolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig genom hufvudkontor, afdelnings- eller kommissionskontor;

annat bolag, der bolagets rörelse hufvudsakligen å en eller flera orter drifves, eller, i fall sådana bestämda orter icke förefinnas, der bolaget har sin styrelse;»

samt § 27 sista punkten: »Och bör sådant utdrag beträffande bankbolag utvisa denna vinst fördelad på hufvudkontoret samt hvarje af dess afdelnings- och kommissionskontor.»

Med anledning deraf att i fråga om enskilda jernvägar bevillning plägat påföras allenast inom den kommun, der styrelsen har sitt säte, hvilken kommun i följd deraf fått uppbära kommunalutskylder beräknade efter bolagets hela inkomst, hafva förslag blifvit framställda till förändrad lydelse af dessa §§ inom Första Kammaren af Herr *O. F. Hallin* (motion N:o 21) och inom Andra Kammaren af Herr *W. Falk* (motion N:o 33), hvilka yrkat:

att § 9 *mom. 1* måtte sålunda förändras:

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påføres:

Bank- och *jernvägs*-bolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, *eller vid större och mindre stationer*;

samt att § 27, *sista punkten*, måtte erhålla denna lydelse:

Och bör sådant utdrag beträffande bank- och *jernvägs*-bolag utvisa denna vinst fördelad på hvart och ett af bolagets särskilda kontor *eller stationer*;

till hvilken sistberörda lydelse Herr Falk dessutom föreslagit följande tillägg efter ordet »stationer»:

samt för de sistnämnda på så sätt bestämd, att all inkomst af gods och passagerare, som afgå från en station till en annan, delas till hälften på hvardera stationen.

Vid sistförflutna lagtima riksdag framställde Utskottet med anledning af motioner i likartadt syfte som de nu förevarande förslag till en sådan förändrad lydelse af ifrågavarande §§, som den af Herr Hallin nu föreslagna, men denna framställning vann då icke Riksdagens bifall, hufvudsakligen emedan förändringen ansågs komma att medföra svårigheter och äfventyr för staten att utfå behöriga bevillningsafgifter.

Om än det måste såsom grundsats till riktigheten medgifvas att bevillnings-stadgans främsta ändamål är att bereda största säkerhet och lätthet för upptagande af de till staten ingående bevillningsafgifter och att ur denna synpunkt inga andra förändringar i bevillnings-stadgans föreskrifter härom kunna anses fullt befogade än sådana som syfta härtill, så fordrar dock å andra sidan billigheten, att, då lagstiftningen gjort den kommunala beskattningen nära förbunden med och till hufvudsaklig del beroende af bevillningen till staten, den obillighet och oegentlighet i kommunalbeskattning, som deraf blifva en följd, böra, då det utan egentliga olägenheter för statsinkomsternas upptagande kan ske, genom förändrade föreskrifter i bevillnings-förordningen undanröjas.

Då i förevarande hänseende ostridigt lärer vara, att det är med grunden för den kommunala beskattningen öfverensstämmande, att jern-

vägsbolag inom de kommuner, der de vid särskilda stationer drifva sin rörelse och der de för den i deras tjänst anställda personal och dess familjer draga gagn och hafva behof af de kommunala institutionerna, jemväl utgöra de på dem belöpande bidrag för upprätthållande af dessa kommunala institutioner, så framstår det såsom en verklig orättvisa i fråga om kommunalbeskattning att, såsom nu allmänt lär vara förhållandet, dessa bolag beskattas allenast å den ort der de hafva sin styrelse; och vid större jernvägsbyggnadsföretag, der anläggningen toge sin början å en ort, medan bolagets styrelse hade sitt säte å en annan, afsedd att utgöra jernbanans slutpunkt, skulle härigenom inträffa, att, då i mån af de särskilda bandelarnes fullbordande dessa för trafiken öppnades, bevilling till staten så väl som kommunala utskylder komme att påföras ett sådant bolag för den inkomst, det af trafikrörelsen å jernbanan uppbure, å en ort, der denna rörelse alldeles icke bedrefves.

Af dessa skäl, och då Utskottet icke ansett att några svårigheter böra möta för jernvägsbolagen att föra sina räkenskaper med den fullständighet, att deras styrelser lätteligen kunna lemna sådana uppgifter, som utvisa huru stor del af bolagets behållna vinst härledt sig från hvarje af dess särskilda stationer, till bevis hvarå Utskottet hänvisar till bilagda tabell (Bil. A.), samt att lika litet någon väsendtlig olägenhet genom den föreslagna förändringen bör uppstå för påförande af en riktig bevilling till staten; men det deremot syntes Utskottet angeläget, att, då många enskilda jernvägsföretag inom landet nu äro under utförande, en snar rättelse i de angifna missförhållandena åstadkommes innan tilläfvintyrs ännu flera stridiga intressen, än hvad för närvarande är fallet, försvåra frågans lösning; har Utskottet icke tvekat att tillstyrka bifall till motionärernes förslag, dervid Utskottet dock icke ansett lämpligt att, såsom herr Falk föreslagit, lemna en allmän föreskrift huru inkomsterna skola fördelas mellan de särskilda stationerna, då för skilda fall olika grunder härför möjligen kunna och böra tillämpas.

I öfverensstämmelse härmed hemställer Utskottet,

6:o

att § 9 mom. 1 må erhålla följande förändrade lydelse: Bevilling för inkomst af kapital eller arbete påföres: Bank- och *jernvägs*-bolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, *eller vid större och mindre stationer*;

samt i följd häraf

7:o

att sista punkten af § 27 må lyda: Och bör sådant utdrag beträffande bank- och *jernvägs*-bolag utvisa denna vinst, fördelad på hvart och ett af bolagets särskilda kontor *eller stationer*.

§ 22.

Denna § har följande lydelse:

»Likaledes utgöres den genom särskild författning stadgade stämpelavgift för tidningar och andra periodiska skrifter, utan afdrag å den bevillning, som utgifvaren eller förläggaren, enligt denna bevillningsstadga, aligger».

Som Kongl. Maj:t i nådig proposition, angående dels stadgande af förändrade vilkor för tidningars och tidskrifters postbefordran samt dels åtskilliga andra postväsendet rörande frågor, föreslagit, bland annat, upphäfvande af Kongl. Kungörelsen den 30 November 1860 angående den af Rikets Ständer fastställda bevillningsavgift för stämpling af tidningar samt andra periodiska skrifter och tryckta afhandlingar, kommer Utskottet att, sedan Riksdagen i anledning af denna nådiga framställning fattat beslut, om sådant blifver erforderligt, till Riksdagen göra den framställning i afseende å förevarande §, som af detta beslut kan förmedlas, hvilket Utskottet här blott ansett sig

8:o

böra för Riksdagen anmäla.

§ 87,

I afseende å förenämnde §, som bland annat innefattar stadgande derom, att kronofogden sednast fjorton dagar före den till uppbördens företagande inom hvarje län bestämda tid skall hos Konungens Befallningshafvande anmäla samt inom vederbörande församlingar kungöra de för hvar och en församling utsatta uppbördsdagar m. m., har Herr A. W. Uhr (i motion N:o 146) inom Andra Kammaren framställt förslag till följande förändrade lydelse:

»Sednast fjorton dagar före den till uppbördens företagande inom hvarje län bestämda tid skola *i städerna magistraten och å landet härads-skrifvaren och kronofogden gemensamt* hos Konungens Befallningshafvande anmäla samt *å landet, genom kronofogdens försorg*, inom vederbörande församlingar kungöra de för hvar och en församling utsatta uppbördsdagar, samt de ställen, hvarest uppbörden skall förrättas, och den ordning, som

dervid kommer att iakttagas; börande häradskrifvaren vid uppördsstämman vara närvarande för att meddela behörig annotation å de skattskyldiges debetsedlar, enär derförutan uppördsmannens qvittens, enligt uppördsförfattningarne, icke äro gällande».

Med den föreslagna förändringen synes motionären åsyfta, att häradskrifvaren skall jemte kronofogden få föreslå tiden för uppördsstämorna inom fögderiet, såsom skäl hvarför motionären anført, att häradskrifvaren uteslutande verkställer all debitering, upprättar så väl uppördsbok som debetsedlar samt till följd af dessa digra arbeten «nästan uteslutande» är beroende af tiden för uppördsstämornas början, då han sednast 14 dagar derförut måste hafva verkställt sagde arbeten.

Då det likväl, enligt gällande föreskrifter, är Konungens Befallningshafvande, som bestämmer tiden för uppördens företagande inom hvarje län, samt, enligt uppördsförfattningarne och 84 § bevillningsstadgan, det åligger häradskrifvaren att inom viss tid före den sålunda bestämda uppördstidens början hafva så väl till Konungens Befallningshafvande insändt uppördsboken för granskning och uppördsordres meddelande som äfven till de skattskyldige utlemnad debetsedlarne, synes det icke kunna på ringaste sätt inverka på häradskrifvarens förenämnda arbeten, att kronofogden inom den för länet stadgade uppördstiden föreslår terminerna för uppördsstämorna inom fögderiet. Den föreslagna förändringen anser Utskottet fördenskull obehöflig och hemställer alltså,

9:o

att Herr Uhrs förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Sedan Statsverkets behof blifvit utredda och bevillningssumman bestämd, samt tiden sålunda är inne att meddela yttrande angående de i bevillningsstadgan upptagna procent- och sifferbelopp, skall Utskottet uti förevarande ämne göra den slutliga framställning, hvartill förhållandet föranleder, hvilket Utskottet

10:o

får för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 21 Mars 1872.

På Utskottets vägnar:

GUST. af UGGLAS.

Reservationer:

emot Utskottets hemställan med anledning af Herr von Kochs motion:

af Herr von Geijer.

vid 9 och 27 §§:

af Herr Friherre af Ugglas samt Herrar Häggström och Hederstjerna, hvilka ansågo nu gällande föreskrifter böra förblifva oförändrade;

af Herr Grefve Hamilton: »De af Bevillnings-Utskottet föreslagna förändringarne i 9 och 27 §§ af bevillningsstadgan afse endast kommunala förhållanden och innebära, enligt hvad under diskussionen i detta ämne vid sistlidne års riksdag i Första Kammaren blifvit tydligt ådagalagdt, försämring af bevillningsstadgan, hvarföre — och då en komité blifvit af Kongl. Maj:t tillsatt för utarbetande af förslag till nödiga rättelser uti bevillningsstadgan och kommunalförfattningarne — jag får anmäla min vördsamma reservation emot ifrågavarande förändring och hemställer,

att Herr A. F. Hallins motion (N:o 21) och Herr W. Falks motion (N:o 33) icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.»

af Herr von Geijer: »Det torde böra medgifvas, att, då en motionär föreslagit att någon paragraf i bevillningsstadgan måtte erhålla en af honom formulerad ny lydelse, så, oaktadt af motionens hela innehåll framgår att det väckta förslaget afser endast ett ordnande af den kommunala beskattningen, skall motionen rätteligen till Bevillnings-Utskottet remitteras. Men det lärer ock få erkännas, att Bevillnings-Utskottet ställer sig den för Utskottet i grundlagen gifna instruktion närmast till efterrättelse, om Utskottet, utan att ingå i bedömande huruvida motionens syftemål är i och för sig godt och önskvärdt, som det synes tillkomma Lag-Utskottet att *i första hand* pröfva, afstyrker motionen, såsom tydligen icke afseende någon den ringaste förbättring i gällande grunder för den allmänna bevillningens utgörande.

Under flera riksdagar har ock en sådan uppfattning af saken gjort sig gällande inom Bevillnings-Utskottet; och jag vågar tro att ett konsequent vidhållande häraf skulle hafva den lyckliga följd att motioner

med förberörde syftemål alltid finge en sådan stylisation, att de grundlagen liknätigt kunde blifva remitterade till det ständiga Utskott, hvilket har till bestämdt åliggande, bland annat, att bereda frågor rörande den kommunala lagstiftningen i allmänhet, nemligen Lag-Utskottet, hvarefter det komme att bero på detta Utskott att, om det så nödigt aktar, sammanträda till öfverläggning i ämnet med Bevillnings-Utskottet.

Oaktadt jag sålunda anser att de till Bevillnings-Utskottet remitterade i denna punkt omhandlade tvänne motioner, hvilka åsyfta endast förändringar i hvad jag ville kalla den interkommunala beskattningen, strängt taget bort af Bevillnings-Utskottet utan vidare afstyrkas, har jag dock, enär jag trott mig kunna finna att dessa motioner ur synpunkten af kommunernas rätt och bästa ega en utomordentligt stor vikt, yrkat i Bevillnings-Utskottet att desamma, för erhållande af behörig pröfning, måtte blifva till sammansatt Bevillnings- och Lag-Utskottet hänskjutna.

Men då Bevillnings-Utskottet ej härpå velat ingå, nödgas jag härmed hemställa det Riksdagen afslår Bevillnings-Utskottets förslag».

Herr *Bennich* har begärt få antecknadt, det han icke deltagit i behandlingen af detta betänkande.

Gefle—Dala Jernväg.

Trafik-Afdelningen.

Januari—December år 1870.

Rapport.

Stationer.	Passagerare.			Afgift.			Summa.		Tillskott.	Öfvervigt å bagage.	Summa Passageraretrafik.	Elektr. Telegrafn.			Åkdon.		Kreatur.					G o d s.			Post.	Extra.	Summa Trafik.																			
	1:a kl.	2:a kl.	3:e kl.	1:a kl.	2:a kl.	3:e kl.	Amtal.	Afgift.				Privat-depeshet.	Rykte-depeshet.	Afgift.	Amtal.	Afgift.	Hundar.	Hästar.	Bockar.	Mindre kreatur.	Afgift.	Kubikfot.	Vigt.	Afgift.																						
	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.				Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	Rmt.	st.	st.	st.	st.	Rmt.	Centner.	Rmt.	Rmt.				Rmt.	Rmt.																	
Januari	516	339	5,288	1,265	70	494	25	4,353	37	6,143	6,113	32	68	85	181	86	6,364	03	189	6	168	40	16	44	30	12	7	6	1	77	58	539,736	158,671	50	53,581	50	—	—	327	06	60,562	87				
Februari	355	298	3,554	853	36	528	15	2,948	68	4,207	4,330	19	58	28	132	36	4,520	83	212	1	184	80	14	51	75	23	5	1	1	35	70	549,191	135,246	00	48,733	67	—	—	190	66	53,717	41				
Mars	495	403	5,661	1,155	48	577	95	4,822	41	6,559	6,555	84	72	26	128	91	6,757	01	313	4	264	75	14	76	20	24	2	4	2	55	33	751,071	179,509	50	66,632	85	1,125	00	223	69	75,134	83				
April	555	541	9,580	1,211	44	785	60	10,207	78	10,676	12,204	82	73	37	233	22	12,511	41	283	4	256	83	9	36	09	18	5	12	4	73	91	950,344	152,658	50	85,117	77	—	—	659	17	98,655	18				
Maj	670	564	9,401	1,439	94	851	00	8,706	67	10,635	10,997	61	71	03	369	04	11,437	68	390	2	364	78	14	74	43	33	3	42	5	200	64	1,440,681	310,698	50	158,482	32	—	—	1,115	26	172,075	11				
Juni	880	830	13,382	1,978	35	1,365	25	10,757	19	15,092	14,100	79	88	39	425	47	14,614	65	461	5	407	13	15	89	36	32	5	21	4	143	91	1,407,562	306,953	00	144,539	48	1,125	00	1,188	69	162,108	22				
Juli	884	874	9,650	2,278	65	1,519	16	7,689	21	11,408	11,487	02	76	95	302	55	11,866	52	408	6	369	51	12	91	07	26	3	16	1	93	71	1,865,878	294,635	00	167,658	44	—	—	718	73	180,797	98				
Augusti	899	786	10,281	2,008	38	1,300	30	7,867	56	11,966	11,176	24	65	56	378	25	11,620	05	363	3	304	61	18	98	75	56	7	20	13	177	26	1,987,318	314,199	00	181,399	25	—	—	1,506	55	195,106	47				
September	713	656	8,311	1,819	95	950	10	6,925	58	9,680	9,695	63	58	99	431	79	10,186	41	544	3	493	96	25	130	77	56	4	20	8	147	23	1,442,833	376,035	50	153,044	55	1,125	00	1,596	40	166,724	32				
Oktober	574	588	9,484	1,249	11	844	30	8,461	06	10,646	10,554	47	76	15	382	23	11,012	85	529	7	478	30	20	129	83	46	3	22	64	230	43	1,079,863	353,638	00	128,527	77	—	—	1,226	04	141,605	22				
November	391	375	7,144	862	29	565	00	6,144	31	7,910	7,571	60	41	85	266	67	7,880	12	363	7	316	42	13	65	03	32	2	5	27	71	86	1,158,210	262,796	50	122,714	30	—	—	1,141	71	132,183	44				
December	493	470	6,865	1,038	15	651	00	5,928	68	7,828	7,617	83	83	55	160	72	7,862	10	263	—	238	29	8	26	77	20	6	8	3	67	25	632,994	152,714	00	61,494	37	1,125	00	461	49	71,275	27				
Summa	7,425	6,724	98,601	17,160	80	10,432	06	84,812	50	112,750	112,405	36	835	23	3,393	07	116,633	66	4,318	48	3,841	78	178	914	35	378	52	177	133	1,374	81	13,805,681	2,997,755	00	1,371,926	27	4,500	00	10,755	45	1,509,946	32				
År 1869	6,961	4,994	79,879	17,277	13	8,192	07	73,185	36	91,834	98,654	56	886	94	2,346	63	101,888	13	3,921	41	3,584	82	132	583	87	362	25	160	82	1,191	10	11,854,141	2,441,243	00	1,356,001	67	4,000	00	9,219	38	1,476,468	97				
Gefle	2,261	2,434	25,873	6,632	76	4,541	86	29,188	29	30,568	40,362	91	16	84	1,657	57	42,037	32	1,992	16	1,850	86	76	423	14	116	14	34	81	390	92	77,924	706,067	50	182,109	45	4,500	00	10,446	25	241,757	94				
Lund	312	503	5,431	218	08	223	55	2,017	40	6,246	2,459	03	154	14	00	—	2,474	57	18	—	16	46	1	3	85	25	—	—	1	9	13	35,701	156,282	00	5,030	95	—	—	—	—	7,534	96				
Bäck	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,160	98			
Margrethill	178	161	4,319	233	36	118	90	2,193	48	4,658	2,545	74	060	18	90	—	2,565	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,996	43		
Jädran	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8,862	95	
Sandviken	699	785	11,462	935	72	718	30	5,996	70	12,946	7,650	72	10	38	88	03	7,749	13	453	2	370	53	11	28	72	40	—	12	6	41	17	186,481	90,998	50	12,766	51	—	—	—	—	—	—	16	34		
Kungsgård	646	791	11,558	972	84	917	75	6,885	45	12,995	8,776	04	3	44	112	58	8,892	06	268	1	244	71	9	22	25	29	—	45	5	171	10	302,811	151,949	00	29,617	66	—	—	—	—	—	—	13	89		
Storvik	456	530	7,049	772	50	773	65	5,281	89	8,035	6,828	04	—	—	137	99	6,966	03	430	15	329	10	13	40	62	20	4	65	28	291	49	98,643	256,780	50	27,637	62	—	—	—	—	—	—	—	60	04	
Robertsholm	576	246	4,929	900	70	270	30	3,559	90	5,761	4,780	90	788	71	63	10	5,682	71	240	3	207	62	7	20	28	37	3	9	—	—	75	08	100,331	253,580	00	40,209	13	—	—	—	—	—	—	—	2	72
Hofors	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,097	54
Källviken	60	25	948	102	00	43	90	810	97	1,033	956	87	—	—	23	44	980	31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9,382	25	
Korsnäs	742	393	10,364	1,321	40	517	40	7,480	36	11,499	9,319	16	13	72	139	61	9,472	49	538	10	449	57	4	13	25	35	3	2	3	52	98	12,263,966	900,279	00	970,515	57	—	—	—	—	—	—	—	—	48	50
Falun	1,495	856	16,668	5,071	44	2,306	45	21,398	06	19,019	28,775	94	—	—	1,137	85	29,913	80	379	1	372	93	55	357	84	56	28	5	7	311	37	4,333	152,724	00	48,280	94	—	—	—	—	—	—	—	—	167	71
Summa	7,425	6,724	98,601	17,160	80	10,432	06	84,812	50	112,750	112,405	36	835	23	3,393	07	116,633	66	4,318	48	3,841	78	178	914	35	378	52	177	133	1,374	81	13,805,681	2,997,755	00	1,371,926	27	4,500	00	10,755	45	1,509,946	32				

Stationernas värde

med hänsyn till såväl ankomne som afgångne passagerare och varor.

År	Gefle.	Lund.	Margrethill.	Jädran och Sandviken.	Kungsgården.	Storvik.	Robertsholm och Källvik.	Korsnäs.	Falun.
År 1870	47,48 %	0,51 %	0,67 %	2,63 %	2,48 %	2,15 %	4,65 %	34,86 %	4,57 %
» 1869	46,64 %	0,29 %	0,54 %	1,90 %	2,22 %	1,59 %	3,23 %	34,97 %	7,76 %